

सहज पुरुषार्थीको लक्षण

बापदादा आफ्ना स्नेही, सहयोगी बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। स्नेह र मिलनको भावना— यी दुई शक्तिहरूको आधारमा निराकार र आकार बाबालाई आफू समान साकार रूपमा साकारी सृष्टिमा ल्याउनको लागि निमित्त बन्छौ। बाबालाई पनि बच्चाहरूको स्नेह र भावनाको बन्धनमा बाँध्छौ। धेरै संख्या अहिले पनि माताहरूको छ। माताहरूको नै चरित्र र चित्र देखाइएको छ— भगवान्लाई पनि बाँधेको। कुनचाहिँ वृक्षमा बाँधे? यस बेहदको कल्पवृक्षमा स्नेह र भावनाको डोरीले कल्प पहिला पनि बाँधेका थिए र अहिले पनि दोहोरिरहेको छ। बापदादा यस्ता बच्चाहरूलाई स्नेहको रिटर्न जुन डोरीले बाबालाई बाँध्छौ, यी स्नेह र भावनाको दुवै डोरीलाई दिलतख्तको आसन दिएर, झुला बनाएर बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ। यस कल्पवृक्षमा पार्ट खेल्ने आत्मा यही झुलामा सदा झुलिराख। सबैलाई झुला मिलेको छ हैन! आसनबाट हल्लिन त हल्लिदैनौ? स्नेह र भावनाको डोरी सधैं बलिया छन् नि! तल माथि त हुँदैनौ! झुलाले झुलाउँछ पनि, माथि उडाउँछ पनि। यदि अलिकति तल-माथि भयो भने माथिबाट तल पनि गिराउँछ। झुला त बापदादाले सबैलाई दिनु भएको छ। त्यसैले सदा झुलिरहन्छौ! माताहरूलाई झुल्ने र झुलाउने अनुभव हुन्छ नि! जुन कुराको अनुभवी छौ, त्यही नै कुरा बापदादा भन्नुहुन्छ। कुनै नयाँ कुरा त छैन नि! अनुभव गरेका कुरा सहज हुन्छ वा मुश्किल!

आजको यो कुनचाहिँ सभा हो? सबै सहजयोगी, सहज पुरुषार्थी सहज प्राप्ति स्वरूप हौ वा कहिले सहज, कहिले मुश्किल योगी हौ? सहज पुरुषार्थी अर्थात् हिमालय पर्वत जस्तो समस्यालाई पनि उड्ती कलाको आधारमा सेकेण्डमा पार गर्नेवाला। पार गर्नुको अर्थ नै हो कुनै चीज छ, तब त त्यसलाई पार गछौ। यसरी सहज पार गर्दै, उड्दै गइरहेका छौ वा कहिले पहाडमा उत्रिन्छौ, कहिले नदीमा उत्रिन्छौ! कहिले कुनै जंगलमा उत्रिन्छौ। फेरि के भन्छौ? निकाल्नुहोस् वा बचाउनुहोस्। यस्तो गर्नेवाला त होइनौ नि! माताहरू अहिले पनि कुरा-कुरामा त्यही पुकार त गर्दैनौ! भक्तिको संस्कार त समाप्त भइसक्यो नि! द्रौपदीको पुकार पूरा भइसक्यो वा अहिले पनि चलिरहेको छ? अब त अधिकारी बनिसक्यौ नि! पुकारको समय समाप्त भयो। संगमयुग प्राप्तिको समय हो नकि पुकारको समय? सहज पुरुषार्थी अर्थात् सबैलाई पार गरेर सर्व सहज प्राप्ति गर्नेवाला। सहज पुरुषार्थी सदा वर्तमान र भविष्य प्रारब्ध पाउने अनुभवी हुन्छन्। प्रारब्ध सदा यस्तो स्पष्ट देखिन्छ, जस्तो स्थूल नेत्रहरूद्वारा स्थूल वस्तु स्पष्ट देखिन्छ। यसैगरी बुद्धिको अनुभवको नेत्रद्वारा अर्थात् तेस्रो दिव्य नेत्रद्वारा प्रारब्ध देखिने छ। सहज पुरुषार्थीले हर कदममा पदम भन्दा पनि धेरै कमाईको अनुभव गर्छन्। स्वयंलाई सदा संगमयुगी सर्व खजानाहरूले भरपूर आत्मा अनुभव गर्छन्। कुनै पनि शक्तिबाट, कुनै पनि गुणको खजानाबाट, ज्ञानको कुनै पनि प्वाइन्टको खजानाबाट, खुशीबाट, नशाबाट कहिल्यै खाली हुँदैन। खाली हुनु खस्ने साधन हो। खाल्टो बन्न जान्छ नि। तब खाल्टोमा खस्न पुग्छन्। अलिकति पनि चोट आयो भने दुःखी हुन पुग्छन्! यो पनि बुद्धिमा चोट आउन पुग्छ। संकल्प टेढो हुन्छ। शक्तिशाली मालामालको बदला कमजोर र खाली हुन्छन्। संकल्पको चोट आउँछ नि! यस्तो गछौ किन? फेरि भन्छौ बाटो टेढो टेढो छ। तिमी टेढो होइनौ? टेढो

बाटोलाई सिधा बनाएको हो नि! शक्ति अवतार किन हौ? टेढोलाई सिधा गर्नको लागि। ठेक्का के लिएका छौ? जस्तै यस हललाई बांगो-टिंगोबाट सिधा बनायौ, तब नै आरामले बसेका छौ। त्यसैले हलको ठेकेदार सँग सोध। उसले यो सोच्यो र— के टेढो छ, चोट लाग्ने छ। सिधा गन्यो वा टेढोको बारेमा सोचिरह्यो। कहीं ढुंगा हटायो, कहीं ढुंगा थप्यो, मेहनत गन्यो नि। तिमीहरू सबैलाई स्वर्ग बनाउने ठेक्का मिलेको छ नि! टेढोलाई सिधा बनाउने ठेक्का छ नि! यस्तो ठेक्का लिनेले यो भन्न सक्दैनन्— बाटो टेढो छ। अचानक गिर्नु, यो पनि अटेन्शनको कमी हो। साकार रूपमा याद छ नि, कोही गिन्यो भने के गरिन्थ्यो! उसलाई टोली दिइँदैनथ्यो। किन? भविष्यको लागि सदा अटेन्शन राख्नको लागि। टोली दिनु त कुनै ठूलो कुरा होइन। टोली त हुन्छ नै बच्चाहरूको लागि। तर यो पनि स्नेह हो। टोली दिनु पनि स्नेह हो, टोली नदिनु पनि स्नेह हो। फेरि के सोचे? अचानक गिर्छन् वा बाटो टेढो छ, यो भनिन्छ? अहिले त यस पुरुषार्थको मार्गमा यति भीड कहाँ भएको छ र! अहिले त नौ लाख प्रजा पनि बनेका छैनन्। अहिले त एक लाखमा नै खुशी भइरहेका छौ। (८३ मा १ लाखको संख्या थियो) यो पुरुषार्थको मार्ग बेहदको मार्ग हो। त्यसैले सम्झ सहज पुरुषार्थी कसलाई भनिन्छ! जसले चोट नखाऊन्, झन् अरूको लागि स्वयं गाइड, पण्डा बनेर सहज मार्ग पार गराऊन्। सहज पुरुषार्थी केवल प्रेममा मात्र होइन, प्रेममा लीन हुन्छन्। यस्ता लवलीन आत्माहरू सजिलै चारैतर्फको प्रकम्पनबाट वायुमण्डलबाट टाढा रहन्छन् किनकि लीन हुनु अर्थात् बाबा समान शक्तिशाली, सबै कुराहरूमा सुरक्षित रहनु। त्यसैले समानता सबैभन्दा ठूलो सुरक्षा हो। हो नै मायाप्रुफ सेफ। त्यसैले बुझ्यौ सहज पुरुषार्थ के हो! सहज पुरुषार्थ अर्थात् लापरवाही छैन। कैयौं लापरवाहीलाई पनि सहज पुरुषार्थ मानेर चल्छन्। ती सदा मालामाल हुँदैनन्। अल्छी पुरुषार्थीको सबैभन्दा ठूलो विशेषता भित्र मन खाँदै रहन्छ र बाहिरबाट गाउँदै रहन्छन्! के गाउँदै रहन्छन्? आफ्नो महिमाको गीत गाउँदै रहन्छन्। र सहज पुरुषार्थीले सदा हर समयमा बाबाको साथको अनुभव गर्नेछ। यस्तो सहज पुरुषार्थ हौ? सहज पुरुषार्थ सदा सहज योगी जीवनको अनुभव गर्न सक्दछ। त्यसैले के मनपर्छ? सहज पुरुषार्थ वा मुश्किल? मनपर्ने त सहज पुरुषार्थ हो नि! मनपर्ने चीज जब बाबा दिइरहनु भएको छ भने किन लिदैनौ। न चाहँदा पनि हुन जान्छ, यो शब्द पनि मास्टर सर्वशक्तिमान्को बोली होइन। चाहना एक, कर्म अर्को छ भने के उसलाई शिवशक्ति भनिन्छ!

शिवशक्ति अर्थात् अधिकारी। अधीन होइन। त्यसैले यो बोली पनि ब्राह्मण भाषाको भएन नि! आफ्नो ब्राह्मण भाषालाई त जानेका छौ हैन! संगमयुगको अर्थात् सहज प्राप्तिको समय धेरै गयो। अब बाँकी अलिकति रहेको छ। यसमा पनि समयको वरदान, बाबाको वरदानलाई प्राप्त गरेर स्वयंलाई सहज पुरुषार्थी बनाउन सक्छौ। ब्राह्मणको परिभाषा हो नै मुश्किललाई सहज बनाउनेवाला। ब्राह्मणको धर्म, कर्म सबै यही हो। त्यसैले जन्मको, कर्मको ब्राह्मण आत्मा अर्थात् सहज योगी, सहज पुरुषार्थी। अब यहाँबाट के बनेर जाँदैछौ?

मधुवनलाई परिवर्तन भूमि भन्दछौ नि! मुश्किल शब्दलाई तपोभूमिमा भस्म गरेर जाऊ र सहज पुरुषार्थीको वरदान लिएर जाऊ। परिवर्तनको पात्र अर्थात् दृढ संकल्पको पात्रलाई धारण गरेर जाऊ, तब

वरदान धारण गर्न सक्छौ। नत्र कैयौले भन्छन् वरदान त बाबाले दिनुभयो तर आबूमा नै रहन पुग्यो। वहाँ गएर हेर्छन् वरदान त सँगै आउँदै आएन। वरदाताको वरदान योग्य पात्रमा लियौ? यदि लिएका नै छैनौ भने रहन्छ कहाँ? जसले दियो उसको पासमा रह्यो नि! यस्तो नगर। होशियार धेरै भइसकेका छौ। आफ्नो कसुर सम्झिदैनन्। भन्छन् थाहा छैन बाबाले किन यस्तो गर्नुभयो! आफ्नो कमजोरी सबै बाबामाथि राख्छन्। बाबाले चाहेमा गर्न सक्नुहुन्छ तर गर्नु हुन्न। बाबा दाता हो वा लिनेवाला हो? दाताले दिनुहुन्छ तर लिनेले लिनुपर्छ नि! वा दिने पनि बाबा र लिने पनि बाबा। बाबाले लिएमा तिमी कसरी भरपुर हुन्छौ! त्यसैले लिन त सिक न! अच्छा, मिलन त भयो नि। सबै सँग भेटघाट भयो, सबैको अनुहार देखें। यतिबेला त धेरै राम्रो हर्षित अनुहार छ। सबै खुशीको झुलामा झुलिरहेका छन्। के यो मिलन होइन र! मिलन अर्थात् मुहार देख्नु र देखाउनु। देखें नि! पात्र पनि मिल्यो, वरदान पनि मिल्यो। बाँकी के रहेको छ? टोली त दिदी-दादीसँग खाइहाल्यौ। जब व्यक्त रूपमा निमित्त बनाइदिँ भने अव्यक्तलाई किन व्यक्त बनाउँछौ! दिदी दादी पनि बाबा समान हुन् नि! जहिले पनि दिदी दादीसँग टोली लिँदा के सम्झेर लिन्छौ? बापदादाले टोली दिइरहनु भएको छ। यदि दिदी-दादी सम्झन्छौ भने यो पनि भूल हुन जानेछ। अच्छा— टोलीको इच्छा अझै पनि छ। सम्झन्छन् टोली खाएमा अगाडि त आउन पाउँछौ। त्यसैले आज सबैको लाइन लगाऊ र टोली खाऊ। दिल त कहिल्यै भरिँदैन। दिल भरिरहनु पर्छ। भरिहाल्नु हुँदैन। केही न केही रहनु ठीक छ। तब त याद गरिरहनेछौ र भरिरहनेछौ। भरियो भने त फेरि भन्नेछौ भरिइहाल्यो अब खाऊँ, पिऊँ मौज गरौं। अच्छा।

सबै सदाको सहज योगी, सहज पुरुषार्थी, सदा सबैको मुश्किललाई सहज बनाउने— यस्ता बाबा समान मास्टर सर्वशक्तिमान्, सदा मालामाल, सर्व खजानाहरूले स्व सहित विश्वको सेवा गर्ने, यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरूसँग (माताहरूलाई)

१) सबैले आफ्नो कल्प पहिलेवाला चित्र देखिरहन्छौ? यस्तो कुनचाहिँ चित्र छ जुन चित्रमा बाबाको साथ पनि छ र सेवा पनि देखाइएको छ? गोवर्धन पर्वत उठाउने। यस चित्रमा बाबाको साथ बच्चा पनि छन् र दुवैले सेवा गरिरहेका छन्। पर्वतलाई औंला दिनु सेवा भयो नि। मनमा उमंग आउँछ नि सहयोगी बन्ने पनि यादगार बनेको छ नि। औंला सहयोगको निशानी हो। सबै बापदादाका सहयोगी हौ नि! जन्म नै केको लागि लिएका छौ? सहयोगी बन्नको लागि। त्यसैले सदा स्मृतिमा राख— हामी जन्मदेखि सहयोगी आत्मा हौं। तन-मन-धन पहिला थाहा थिएन त्यसैले भक्तिमा लगायौ। अहिले जे बचेको छ त्यो सच्चा सेवामा, बाबाको सहयोगी बन्नमा लगाइरहेका छौ! ९९ प्रतिशत त गुमाइदियो बाँकी १ प्रतिशत बचेको छ। यदि त्यो पनि सहयोगमा लगाउँदैनौ भने कहाँ लगाउँछौ! हेर कहाँ सत्ययुगी राजाई र आज के छ? तनमा पनि शक्ति कहाँ छ! आजका जवान पनि बुढा छन्। जति बुढाले काम गर्न सक्छन्, त्यति आजको जवानले गर्न सक्दैन। नामको जवानी छ र धन पनि गुमाइदियो, देवताबाट व्यापार गर्नेहरू वैश्य

बन्यौ। मनको शान्ति पनि कहाँ छ, भट्किरहेका छौ। त्यसैले मनको शान्ति, तन, धन सबै गुमाइदियौ, बाँकी के रह्यो! फेरि पनि धन्यवाद देऊ, १ प्रतिशत त बचेको छ। तन-मन-धन ईश्वरीय कार्यमा लगाउनाले २१ जन्म २५०० वर्षको लागि जम्मा हुन जान्छ। यस्ता सहयोगी बच्चाहरूलाई बाबा पनि सदा स्नेह दिनुहुन्छ, सहयोग दिनुहुन्छ। र, यही सहयोगको चित्र अहिलेसम्म देखिरहेका छौ। अहिले यथार्थमा गरिरहेका छौ र चित्र पनि देखिरहेका छौ। त्यसो त कसैले मरेपछि आफ्नो चित्र देख्दैनन्। तिमीले चैतन्यमा कल्प पहिलाको चित्र देखिरहेका छौ। पहिला आफ्नै चित्रको पूजा गथ्यौ। यदि थाहा भएको भए गायन गर्दैन्थ्यौ, बनिहाल्थ्यौ। सबै सहयोगी हौ नि! सदा हर कार्यमा सहयोग दिने शुभ संकल्प, सदा कुनै पनि प्रकारको वातावरणलाई शक्तिशाली बनाउन सदा सहयोगी। वातावरणलाई पनि तलमाथि हुन नदिने। सहयोगी बन्नुको बदला कहिल्यै हलचल गर्नेवाला नबन। सदा सहयोगी अर्थात् सदा सन्तुष्ट। एक बाबा दोस्रो न कोही, चलिराख, उडिराख। कुनै पनि संकल्प आएमा माथि दिएर स्वयं निःसंकल्प भएर चलिराख। विचार दिनु, इशारा दिनु— यो बेग्लै कुरा हो, हलचलमा आउनु यो बेग्लै कुरा हो। त्यसैले सदा एकरस। संकल्प दियो अनि निःसंकल्प बन्यो। सदा स्व उन्नति र सेवाको उन्नतिमा व्यस्त होऊ। सबै प्रति शुभ भावना राख। शुभ भावनाले जुन संकल्प गछौं, ती सबै पूरा हुन्छन्। शुभ संकल्प पूरा हुने साधन हो एकरस अवस्था। शुभ चिन्तन, शुभचिन्तक भएमा सबै कुरा सम्पन्न हुन्छन्। चारैतर्फको वातावरणलाई शक्तिशाली बनाउनु— यही हो शक्तिशाली श्रेष्ठ आत्माहरूको कर्तव्य। अच्छा।

वरदान:- अव्यक्त पालनाद्वारा शक्तिशाली बनेर लास्ट सो फास्ट जाने फस्ट नम्बरको अधिकारी भव

अव्यक्त पार्टमा आउने आत्माहरूलाई पुरुषार्थमा तीव्र गतिको भाग्य सहज मिलेको छ। यो अव्यक्त पालनाले सहजै शक्तिशाली बनाउँछ। त्यसैले जो जति अगाडि बढ्न चाहन्छन्, बढ्न सक्छन्। यस समय लास्ट सो फास्ट र फास्ट सो फस्टको वरदान प्राप्त छ। त्यसैले यस वरदानलाई कार्यमा लगाऊ अर्थात् समय अनुसार वरदानलाई स्वरूपमा ल्याऊ। जे मिलेको छ त्यसलाई प्रयोग गर्नु भने पहिलो नम्बरमा आउने अधिकार प्राप्त हुन्छ।

स्लोगन:- स्वमानको सीटमा सेट रह्यौ भने सबैको मान स्वतः प्राप्त हुन्छ।

नोट:- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।